

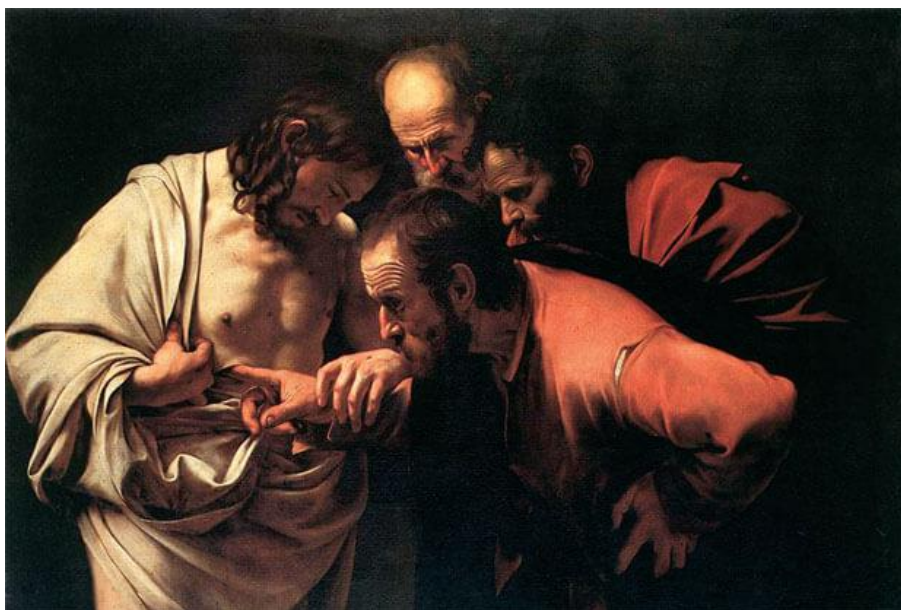

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

12. april 2026

NEDELJA	BELA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA
12.04.	10.00 za +Ivana, Vlada in Lojzeta Šuperger - <i>Po maši blagoslov traktorjev</i>
Ponedeljek	Ida
13.04.	19.00 za +Milana Grebovšek, obl.
Torek	Lidvina
14.04.	
Sreda	Paternij
15.04.	19.00 za +Janeza Vengust, osmina
Četrtek	Bernardka Lurška
16.04.	
Petek	Simon
17.04.	19.00 za +Jožeta in Marijo Podpečan, obl.
Sobota	Evzebij
18.04.	
NEDELJA	3. VELIKONOČNA - začetek tedna molitve za duhovne poklice
19.04.	10.00 za +Ivana, Geličo in Ivico Videnšek

Evangelij

Čez osem dni je prišel Jezus

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 20,19-31](#))

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpuščeni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanajstérlih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebļjev in ne vtaknem prsta v rane od žebļjev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polôži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polôži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!«

Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

STRAH PREHAJA V VESELJE

Božja beseda pred nas postavlja dve podobi učencev po vstajenju.

Na eni strani torej noč, strah in zaklenjena vrata, na drugi pa veselje v druženju in slavljenju Boga. Zdi se, da je naše krščanstvo bolj podobno tistemu za zaklenjenimi vrati kot pa veselju v druženju in slavljenju Boga.

Vstajenjsko veselje ne pride samo. Pot, ki jo je prehodil naš Odrešenik, je pot vsakega od nas. Je pot od dvorane zadnje večerje, prek sramote križa in groba. Je pot boja s hudičevimi skušnjavami samovolje, pomembnosti in sebičnosti. Jezusov strah dokončno mine, ko izreče Očetu: *»Ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi.«* Noč je premagana, ko se Jezus na križu pusti zasramovati: *»Če si Božji Sin, stopi s križa!«* Ko premaga skušnjava pomembnosti in ostaja nemočen in zasramovan na križu, kakor da ni Bog, kakor da nima nobene oblasti in moči. In ko nazadnje da Očetu v roke čisto vse: *»Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo.«* Takrat ga ne zadržuje nič več.

Tudi naš strah bo minil šele, ko bo Očetova volja naše vodilo. Ko ne bomo razmišljali, kaj nam ugaja in kaj ne. Ko bomo vedeli, da Bog resnično poskrbi, da je njegova volja za nas najboljša. Tema in obup, ki nas vedno znova zajemata, sta posledica naše skrbi za lastno veljavo. Ali sem vreden ali ne, ali me bo kdo opazil, cenil moje delo, spoštoval moje besede. Bog nas vedno ceni! On verjame vate in vame. Obema pa pripravlja vstajenje. Ta zavest naju odpira za zadnje dejanje, da izročiva v Njegove roke svoje življenje. S tem so zdobljeni okovi naših src.

Tako razumem prehod, ki so ga postopno doumeli in uresničili učenci po vstajenju. Strah je počasi mineval, noč je izginjala in vrata so se na stežaj odprla. Vanje je vstopilo vstajenjsko veselje, postali so luč vsem okrog sebe in z njimi delili vse, kar so imeli, ter hvalili Boga.

Po: E. Mozetič

